

Surd, -ă adj. *Surd*. *Tseastă mul'ari aî surdă*, Com. T. P. [Derivat: **ansurdzqs** vb. IV. = asurzesc, devin surd. Com. D. G.]—Din lat. *surdus*, -a, -um, (arom. *surdu*).

Surdisés vb. IV. Curăţ. *Moartea tsi l'a surdiseaşti* (moartea îi curăţă pre toţi), 745. [Derivate: **surdisirî** f. = curăţire; **surdisit**, -ă adj. = curăţit]. — Din mbg. *surdisvam* (tc.).

Surdisirî f. }
Surdisit, -ă adj. } v. *surdises*.

Surghîun adv. In exil, surghiun. Com. I. L. — Din tc. *sürgün*.

Surîn v. *soari*.

Surla Nume de persoană, poreclă dată oamenilor leneşi. *Vedets tse di dragă aî culcat Surla*, cf. 4/II.

Surlă f. (instrument) *Surlă*. Com. G. D. — Din tc. *zurna*.

Surmuşés adj. v. *sîrumâ*.

Súrova f. v. *surva*.

Surtsél a. v. *surtsql*.

Surtsql a. Surcel. Com. G. D. [Şi: **surtsél** a. *Pri urman leamni multi, tucu casă surtsql no-ari*, 872]. — Din lat. *sürcëllus*, -um, (arom. *surtsel*).

Surumá, -aşcă }
Surumâş, -aşcă } adj. v. *sîrumâ*.

Surupişte f. v. *sărup*.

Suruváteă f. Zărul rămas după scoaterea urdei; şişţ, cărân. ALR. 5438. — Din bg. *surovatka*.

Súrva f. Anul nou, Sf. Vasile. ALR. 2792. | *Sorcova*, ib. 2795. *Fiçoril' si duc cu surva di casă n*

casă, ib. 2793. [Şi: *súrova* f. ib. 617].—Din bg. *suráva* (*godina*).

Suşă f. Secetă, ALR. 5055. [Derivat: **súşina** f. (bulgărisim) = uscăciune; **suşleăe** a. = frunzele uscate care cad toamna. ALR. Intr.]. — Din bg. *suşa*.

Súşină f. v. *suşa*.

Suşliă f. Rachiul (Oşani).

Sută f. *Sută*. *Tsista ună sută di drats ari ân iel* (acesta o sută de draci are în el), 212. *Ân trei suti-i* (îi lipseşte o doagă). 747. — Cf. paleosl. *sáto*, (arom. *sută*).

Sutş v. }
Sútşcă f. } v. *sutşqs*.

Sutslúe a. v. *sots*.

Sutşqs vb. IV. Sucesc, învârtesc. [Şi: **sutş** vb. ALR. 1318. Derivate: **sútşcă** f. (bg. *sučka*) = orice lucru sucit şi subţiat, (în sens rău) excrement, Com. G. D.; **sutşqt**, -ă adj. = sucit, întors, id.]. — Din bg. *suča*.

Suvál'că f. (La războiu) *Suveică*. (Cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 53). — Din bg. *sovalka*.

Suvarî m. (Turcism) *Suvariu*, jandarm. Com. T. P.

Súza Nume de căţea.

Súziri f. v. *sug*.

Ş

Şa adv. Aşa. *Cum putui, şa vă mintşunaî* (cum putui, aşa vă minţii), 7/37 cf. 6/10, etc. [Şi: **şâtsi** adv. *Aî delmi şatsi cu noî şi tu*.

(hai dacă-i așa...), 12/7, (în Târ-nareca); și adv. 9/66, 4/71; (Huma), șitsi, 20/72. — Din lat. *sic*, (arom. *ași*).

Șădeări f. v. *șod*.

Șăfrán m. Șofran. Com. G. P. — Din bg. *šafra*n, (arom. *șăfrane*).

Șáie m. Șaiac. *Brivnets di șaic* (breneveci de șaiac). Com. I. L. — Din bg. *šajak*, (arom. *șăi*ac).

Șájeă f. Barcă, Com. C. I. — Din mbg. *šajka*.

Șáli-vali (în expresia) *Șali-vali u treatsi zuya* (împinge zilele fără să facă ceva), 901.

Șamatà f. Zgomot, gălăgie. *Ca uză șamatà* (când auzi șgomot...), 22/69. — Din tc. *šamata*.

Șámidoi num. v. *șimidoi*.

Șámijă f. Cărpă, batistă, basma. *Neagră șámijă*, 1/VI, cf. 2/XI. — Din bg. *šamija*, (arom. *șimie*).

Șamindoï num. v. *șimidoi*.

Șándán m. Sfeșnic. *Un dead c'un par ăn cur* (= șândanu), *70. — Din tc. *šandan*, (arom. *șândane*).

Șándžir m. v. *sindžir*.

Șăngav, -ă adj. Care târăgă-nește lucrurile, care amână, care lasă un lucru de azi pe mâine, care amăgește, care râde de altul (cu acest din urmă sens, cf. *p u t p i z l i v*). [D e r i v a t: *șăngăvės* vb. IV. = duc cu vorba, cu promisiuni, mint. *Dosta mi șăngăviș* (spune-mi odată, destul mă purtași cu vorba), 749. — Derivat din

paleosl. *šega*, (dacor. *șagă*).

Șăngăvės vb. IV. v. *șăngav*.

Șănghijă f. v. *zinghiă*.

Șáo f. v. *șauă*.

Șápeă f. Șapcă. *Lasă șapca la mini și fu*. — Din bg. *šapka*.

Șăprăteă f. Năpărcă, șarpe, cf. *n ă p r o t c ă*. *Niști fitșor... tál-tșay ună șăprăteă* 1/53, cf. 2/53, etc. [Și: *șăprăteă* f. Com. P. M.]. — Din *șarpi* + *năprăteă* (*Megleno-românii*, 110).

Șăprăteă f. v. *șăprăteă*.

Șápti num. Șapte. [C o m p u s : *șaptizots* = șaptezeci]. — Din lat. *sēptem*, (arom. *șapte*).

Șapti-Frats N. loc. (Huma).

Șaptizots num. v. *șapti*.

Șarà m. Must. *Șaraya iarbi* (mustul fierbe), ALR. 1717, cf. 6127. — Din tc. *šira*.

Șárà f. } v. *șarș*.

Șărătúră f. }

²Șărătúră f. Coamă de munte, șiră de deal. Com. T. P. — Derivat din *șară* (lat. *sērra*), (arom. *șară*).

Șárcă m. Nume de câine. ALR. 6037.

Șárcă f. } v. *șarș*.

Șárenu }

Șárlăgán m. Ulei s. untdelemn de susan. [Și: *șárlán* m.]. — Din bg. *šarlagan*.

Șarș vb. IV. Impetrițez, chin-disesc. *L'a șáraști uocl'il cutru badžă* (iși dă ochii peste cap, trage a moarte), 841. [D e r i v a t e : *șarșot* (*șărșot*), -ă adj. = pestriț. *Ună*

cătşuă şarotă (o căciulă brodată), 4/44. *Pul'că şarotă*, 609. *Di şarot mai şarot*, *71 cf. 4/85; *şarot* m. = nume de câine; *şarotă* f. = nume de oaie sau capră cu lâna amestecată alb cu negru; *şără* s. f. (<mbg. *šara*) = brodărie. Com. G. D.; *şareă* nume de căţea, şi brodărie (cu acest înţeles din bg. *šarka*, id.); (bulgarism), *şarėnu - marenu* = pestriţ, bălţat, *20; *şărătūră* f. fel de brodărie. Com. T. P. — Din mbg. *šaram*, (bg. *šarja*).

Şarot m.

Şarot, -ă adj. } v. *şaros*.

Şarotă f. }

Şărpi f. Şarpe. *Un şarpi*, 1/12, *Turlı-turlı di şerp* (fel de fel de şerpi), 15/11 cf. 5/74, 4/78, *71. [Plur. *şerp*]. — Din lat. *sērpis*, -em, (arom. *şarpe*).

Şărvetă f. Cărpă, batistă. *Tu nu laş vrină şărvetă* (tu nu luaşi vreo cărpă), 4/42 cf. [Şi: *şervetă*, *şirvetă* f.]. — Şi în alb. *shērvetē*.

Şaş m. Nume de plantă. Com. I. L.

Şăsi num. Şase. *Şasi săptă-moñ* (şese săptămâni), 9/9. [Derivate: *şăispră* şi *şăsprăts* num. = şaisprezece; *şaişots* num. = şaizeci]. — Din lat. *sesse (din *sēx*), (arom. *şase*).

Şătăiēs vb. IV. (refl.) Mă plimb. *Si si şătăiāscă* (... să se plimbe), 4/62. *S-mi şătăiēs* (să mă plimb), 14/33 cf. 15/24, 8/28, 8/33,

[Derivate: *şătăiri* f. = plimbare. *Tser s-mi duc la şătăirea* (vreau să mă duc la plimbare) 2/78; *şătăit*, -ă adj. = umblat, 752. Compus (cu pref.): *zăşătăiēs* (*ză* + *şătăiēs*) = mă plimb, încep să mă plimb, 6/47; *să mi duc să mi zăşătăiēs* 1/85, *duşătăiēs* (du + *şătăiē*) vb. IV. = mă satur de plimbat]. — Din bg. *šetam*.

Şătăiri f. v. *şătăiēs*.

Şătăit, -ă adj. v. *şătăiēs*.

²*Şătăit* a. Umblătoare, closet, cf. muşturac. ALR. 3398. *Mi duc la şătăit*, ib. — Derivat dela *şătăiēs*.

Şătsi adv. v. *şa*.

Şăuă f. I. Şeauă. *Şăua la moñă* (manşetă) ALR. 3303. *Şăua di izmeni* (explicat prin: «locu ăn cari antră brăcăzamu» (locul în care intră brăcinarul), ib. 3308]. | ²0. P. ext. (la cal) spinare, şeaua calului. Com. C. I. [Şi: *şăo* f. id.]. — Din lat. *sălla*, -am, (arom. *şao*).

Şăzút, -ă adj. v. *şod*.

Şeurt m. Jilecă (la femei); la bărbaţi se spune džămădan. ALR. 3325. Cf. cundug. — Din arom. *şcurtu*.

Şebēc m. Maimuţă mai mică. (Țărnareca) Com. I. T. [Şi: *şibée*, *zibée* m.]. — Din tc. *šebek*.

Şed vb. II. v. *şod*.

Şej a. Lucru, obiect. *Cu la scots tsela şejū* (dacă scoţi acel obiect), 23/39. [(In Țărnareca) art. *şejlu*, 11/67]. — Din tc. *šej*.

Șenghi Pietricele de joc, arșice. Acelaș joc există și la copiii turci din Caragiova. Com. V. J.

Șervetă f. v. șărvetă.

Și conj. Și. (Atestat pretutindenii). *Și tată-su* 23/29 2/36. *Și zisi* 12/35 *Și lăpu*. *Ș-una ș-una dusiră lanti [rubi] și mai buni* (și îndată aduseră alte haine și...). [Și: (în Țarnareca) *șu* conj. *Șu feata* 14/67. *Șu mă-sa*. 2/66. *Șu tsarlu* 32/65. *Șu ńearsi șu-l' spusi* (și merse și îi spuse)]. — Din lat. *sic*, (arom. *și*).

²Și adv. v. *șa*.

Șibée m. v. *șebec*.

Șichér m. Zahăr. — Din tc. *șeker*.

Șichirè adv. Pe față. — Din tc. *aşikjare*.

Șidžim a. v. *sidžim*.

Șișes vb. IV. (rar, cf. c o s). Cos. *Cu cōti pitșoari ra calu?* — *cu patru* — *șiiit cu trei*. (... cusut cu trei), 23/90. [D e r i v a t e: *Șiiri* f., *șiiit*, -ă adj. = cusut, *șilă* f. (bg. *šilo*) = undrea. *Șili antșapă* = nu face nimic]. — Din bg. *šija*.

Șiiri f.

Șiit, -ă adj. } v. *șiișes*.

Șilă f. v. *șiișes*.

Șimidoi, -dquă num. Amândoi, ambii. *Si șătăără șimidoil'* (se plimbară amândoi), 15/24. *Tucu pricurară șimidoqli āpu* (începură să curgă amândouă apă), 13/56 cf. 3/18, 14/19. [Și: *șimidoi*, -dquă, *șamidoi*, -dquă, *șamindo*, -dquă num. 18/69, 20/69, 23/69]. —

Din lat. *amindui (pentru *am-biduo), (arom. *șamindo*).

Șirbét a. Sirop. *Un flindșan cu șirbet*, 9/39. — Din tc. *șerbet*.

Șirit a. Șiret, panglică. Com. I. L. *Si tãl'om frunza ca... șirit*, B. 6. — Din tc. *șirit*.

Șirvétă f. v. *șărvetă*.

Șirvităc m. Basma. *L'a deadi un șirvitac plin cu șistats*. Com. T. P. — Derivat din *șărvetă*.

Șiș a. Sticlă. *Si lats apu ān șis* (să luați apă în sticlă), 4/40. — Din tc. *šise*, (arom. *șișe*).

Șișeă adj. Gros, burduhos (mai mult ironic). Cf. *š i š m a n*, ALR. 2266. — Din mbg. *šiško*.

Șișman, -ă adj. Gras, burduhos. ALR. 2266. Cf. *ș i ș c ä*. — Din bg. *šišman*.

Șiștăc m. Orice monedă veche de argint, de mărimea unei piese de cinci lei, ce purtau mai nainte la gât fetele logodite. Com. G. D. (Cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 40). — Din mbg. *šestak*.

Șiștăreăti (negru) m. Cicoară, greer de toamnă. ALR. 6552.

Șișur a. (pl.) Țurțur de ghiață. Se mai spune și *g'ets*, *șișur di g'ets*. ALR. 2447, (pl. *dela șiș?*).

Șiși adv. v. *șa*.

Șlėmea (di casă) f. Creasta acoperișului. ALR. 3771. — Din bg. *šlem*.

Șliúpeă f. Coajă, scoartă, (la viermii de mătase) gogoășă. *Para*

tse ȕasi ili da vlagă la oadaĵă, aŭ anmoal'ă ŝlĵupca ŝi buba ȕasi mai lesnic (aburul ce iese înmoaie coaja ŝi viermele de mătase iese mai uŝor), B. 4. — Din mbg. *ŝlupka*.

ŝoárie m. ŝoarece. *Dimineasta aŝ flo un ŝoaric ân tiefă*, cf. 7/75. — Din lat. *sorex*, -*icem*, (arom. *ŝoaric*).

ŝod vb. II. ŝed, locuesc, mă găsesc. *Spuni, ĵundi ŝod lomnŭrli?* (unde stau balaurii?) 12/34. *ŝez* (ŝezi), 4/76 cf. 9/73. *Cum ŝadeau*, 3/60. *Iel ŝăzŭ la curu foculuĵ*, 16/65. [ŝi: (Huma) ŝed vb. II. *ŝideá*, 5/74. Derivate: *ŝadeári* f. = ŝedere. *Lă ŝadearea, con ŝăzŭ tătă-su... izdiĵni*, 3/79 cf. 14/16; *ŝăzŭt*, -ă adj. = ŝezut, aŝezat, stat. *Feata ra ŝăzŭtă lângă ună tŝeŝmă* (fata ŝedea...), 8/73. C o m p u s (cu pref.): *zăŝod* (ză + ŝod, de pe bg. *zasěđjam*) vb. II. = mă pun să ŝed, ŝed puĵin. *Zăŝoz unec dea s-na zălăfim* (ŝezi o leacă să ne mai lăfuim), 3/60 cf. 11/15, 15, 22/18, 16/19. *duŝod* ŝi *dăŝod* vb. II. (du + ŝod, de pe bg. *dosěđjam*) = ŝed până la sfârŝit; *niduŝăzŭt*, -ă adj. = nestătut, necopt. *Ŭom niduŝăzŭt* (om cu mintea necoptă), 245]. — Din lat. *sĕdeo*, -*ere*, (arom. *ŝed*).

ŝopit a. Ţeava fântâniei, prin care curge apa în albie. *Deadiră di ună tŝeŝmă cu doŭă ŝopiti* (cu două Ţevi), 3/56. Nume de fântâni: *ŝoputu-căprăres* (Nânta), — *di deal*, — *lung*, — *di Machi*, — *popal'ă*

(Oŝani).—Din paleosl. *ŝipit*, (arom. *ŝoput*).

ŝpirt Alcool. Com. G. D.

ŝteárniri f. v. *ŝtern*.

ŝteárziri f. v. *ŝterg*.

ŝteávă f. ŝtevie. [ŝi: *ŝtĕve* (*caluluĵ*) = măcriŝ, ALR. 1951]. — Din bg. *ŝteveje*, (arom. *ŝteaye*).

ŝtef (pl. *ŝtefă*) f. Frunză. ALR. 962.

ŝtefán m. Nume de persoană. *ŝtefan... anĵlito ŝasi glătchi*, 15/94.

ŝterg vb. III. ŝterg. *La scupĵ unec ŝi napcum la ŝtearsi cu moĵna* (il scupă puĵin ŝi din nou il ŝterse cu mâna). [Derivate: *ŝteárziri* f., *ŝters*, -ă adj. = *ŝters*]. — Din lat. *ex-tĕrgo*, -*ere*, (arom. *aŝtergu*).

ŝtern vb. III. Aŝtern. *Aŝ li ŝtirnŭ cămeŝli ân coŝu di moarđ* (iŝi aŝternu cămăŝile...), 22/41. *Că-n ŝtirnŭ duŝeatsă* (când mi-a aŝternut saltele), 8/69. | (Refl.) *Mi ŝtern* = mă tolănesc, mă trântesc. *Si ŝtirnŭ ca 'n uĵniŝtea tată-suĵ* (se tolăni), 832. [Derivate: *ŝteárniri* f.; *ŝtirnát*, -ă adj. = aŝternut; *ŝtirnŭt* a. = aŝternut]. — Din lat. *astĕrno*, *asternĕre*, (arom. *aŝternu*).

ŝters, -ă adj. v. *ŝterg*.

ŝtet vb. I. Aŝtept. *Si-n-la stet tati* (să aŝtept pe tata). *Ca ŝtitără căsă, ca ŝtitără* (după ce aŝteptară acasă...), 12/32. *ŝteată unec* (aŝteaptă o leacă), 4/76. *Aŝ ŝtito*, 7/38. *Să stetă*, 12/12. [Derivate: *ŝtitári* f. = aŝteptare;

ștităt, -ă adj. = așteptat. C o m p u s (cu pref.): priștét (pri +ștet, de pe bg. *pričakvam*) = întâmpin pe cineva, primesc pe cineva. *Si dusi cola la priștitô* (se duse acolo, îl întâmpină), 22/90, pruşțét (pru + ștet) vb. I. = întâmpin, ies înainte să primesc pe cineva. *Ampirātu... ișo să la pruşteată* (impăratul ieși să-l întâmpine), 20/94. *Uaspitsu nu si pruşteată*, 824 cf. 15/56, 4/58. — Din lat. *excepto, -are*, (arom. *așteptu*).

Știève f. v. *șteavă*.

Știpeă f. v. *știpcu*.

Știpeum vb. I. Pisc, ciupesc. *L'ă știpco uneac di pōni și si dusi* (îi pișcă puțină pâine), Com. T. P. [D e r i v a t : știpeă (bg. *štipka*) f. = un fel de clește de lemn. Com. T. P. — Din mbg. *štipkam*.

Știr m. Știr. Com. C. I. — Din bg. *štir*.

Știravă adj. (despre oaie) Stearpă, cf. j a l o v ă. *Un bilic di oș štiravi* (o turmă de oi sterpe), 1/60, cf. ALR. 178. — Pentru etim. cf. dacor. *știr*.

Știri f. v. *știu*.

Știrnăt, -ă adj. } v. *ștern*.

Știrnút a. }

Știtări f. } v. *ștet*.

Ștităt, -ă adj. }

Știu vb. IV. Știu. *Nu știu*, 11/79, *Știi la pōini caldă* (știe numai să mănânce), 581. *Șțiam* (știam), 16/11, *șția* (știa), 20/73 cf. 3/21, 10/38, 23/41, *șțiau* (știau)

3/74. Și: *ștu* vb. IV. *Nu ștu cum feși izmichiăru*, 13/15. [D e r i v a t e : știri (cu negativul niștiri) f. = știre; știút, -ă adj. (cu negativul niștiút) = știut, învățat]. — Din lat. *scīo, -īre*, (arom. *știu*).

Ștrâb adj. Stârb, fără dinți. [ștrăbă f. = oaie bătrână. Com. T. P.]. — Din bg. *štârb*.

Ștrăbă f. v. *ștrăb*.

Ștrăe m. (Liumnița) Stârc, cocostârc. [Și: ștroe m.]. Com. P. M. — Din sl. *strāk*.

Ștrang (pl. -gur) a. Ștreang (la ham), ALR. 5512. — Dacor.

Ștroe m. v. *ștrăc*.

Ștu vb. IV. v. *știu*.

Ștuenés vb. IV. Mă înfund, mă înglodesc. *Ștucniș cu pītșoru ân bracă* (Mă înfundai cu piciorul în baltă), Com. I. L. — Din mbg. *štukvam*, (aor. *štuknah*).

Ștur N. loc. (Liumnița, cf. Capidan, *Meglenoromâni*, I, 25).

Șturée m. Greer. [Și: suștureác m. Com. I. C.; suștureáti m. ALR. 251]. — Din bg. *šturec*.

Șu conj. v. *și*.

Șuir vb. I. (Țârnareca). Fluer, cu fluerul s. cu gura, cf. s f i r e s. *Un fitșor așră picurar, aș veă ună florcă șu aș șuiră* (un băiat era păstor, își avea un fluer și își fluera), 1/66. [D e r i v a t : șuirări f. = fluera]. — Din lat. **siu-bilo, -are*, (arom. *șuir*). cf. Pușcariu, *Et. Wb.* 1674.

Șuirări f. v. *șuir*.

Șuirári f. v. *șuir*.

Șumă f. 1°. Copăcel, copac mic, subțire, cf. arburi, zlambitsă. *Iel la liqo calu di ună șumă* (el legă calul de un copac), 3/85. *Feata... si scunsi dupu ună șumă* 31/39. | 2°. Frunzele uscate ce cad de pe arbori. *Iundi fuzi [l'epuru]?* — *na, cola an șumă*. [Derivat: șumureăști vb. IV. = fâșie, ALR. 963]. — Din bg. *șuma*.

Șumureăști vb. IV. v. *șumă*.

Șuputés vb. IV. Șoptesc, ALR. 2080. — Din paleosl. *šipütü*.

Șuștureác } m. v. *ștureac*.
Șuștureáti }

Șut, -ă adj. Fără coarne, șut. *Runc ari șaia cari s-nu iia șută* (rar se găsește oaie care să nu fie șută), Com. I. L. [Și: tșut, -ă adj. (Substantivat) = nume de capră, oaie, țap, berbeci fără coarne. Derivat: șutără f. = Spic de grâu tuns sau golaș, (cf. Capidan, *Meglenoromânii*, I, 51)]. — Din bg. *šut*.

Șutără f. v. *șut*.

Șutnés vb. IV. Azvârl, arunc, trântesc. [Și: tșutnés vb. IV. *Tșutneă-la 'n drum* (aruncă-l în drum), Com. I. L. Derivate: șutniri (*tșutniri*), f. = asvârlire; șutnít, -ă (*tșutnít, -ă*) adj. = azvârlit, aruncat]. — Din mbg. *šutam*, (aor. *šutnach*).

Șutniri f. } v. *șutnes*.
Șutnít, -ă adj. }

T

Ta pron. v. *tău*.

Tă prep. v. *tri*.

Tăbătșqs vb. IV. Tăbăcesc, ALR. 6614. [Derivat: tăbătșqt, -ă adj. = tăbăcit]. — Din tc. *tabbak*.

Tăbătșqt, -ă adj. v. *tăbătșqs*.

Tăbiét a. Nărav, obicei. Com. I. L. — Din tc. *tabijet*.

Tăblă 1. Coș mare și în special orice sculă în formă de masă pe care se poate lucra. | 2. (La joc) Table. *Con ti jots cu tabla și cu cortsili ai știută că ia taș ia baș*, Com. I. G. — Din tc. *tabla*, (arom. *tablă*).

Tabúr m. (milit.) Batalion. *Un tabur di lumi si tal'ă* (un batalion de lume o să taie), 18/2. — Din tc. *tabur*, id. (răspândit în toate limbile balcanice), (arom. *tăbure*).

Tae vb. II. Tac. *Tăts cuola că acu mi scol s-ti tăltșqs* (taci acolo, că dacă...), 14/55 cf. 6/14. [Derivate: tătseári f. = tăcere; tăeút, -ă adj. = tăcut, liniștit. *Apa (tăcută) zăvirită ari mults marmoruts*, se aplică la cei tăcuți și care știu multe, 347]. — Din lat. *taceo*, -ere, (arom. *tac*).

Tăcărăș m. (Lugunța) Clopot mai mare s. mai mic care se pune la capre cf. cloput. — Onomatopee.

Tăcoḡ a. Pereche, rând de haine, costum. Com. I. L. — Din tc. *takym*, (arom. *tăcime*).